

Nettengd Biblía fyrir börn

kynnir

Davíð

konungur

(fyrri hluti)

Höfundur: Edward Hughes

Myndskreytingar: Lazarus

Þýðandi: Práinn Kristjánsson

Aðlagð af: Ruth Klassen

Saga 20 af 60

www.M1914.org

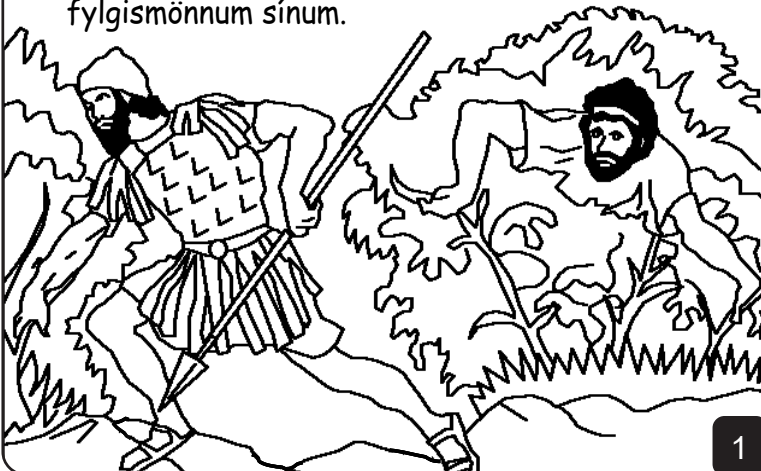
Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg, MB R3C 2G1 Canada

Skilmálar: Þér er heimilt að afrita eða prenta þessa sögu, en ekki selja.

Íslenska

Icelandic

Hinn ungi Davíð var á flóttu. Sál konungur vildi drepa hann. Davíð hélt til í stórum helli í eyðimörkinni ásamt fjögur hundruð fylgismönnum sínum.

1

Stundum munaði litlu að hermenn Sáls konungs fyndu þá, en Davíð hélt hvergi kyrru fyrir.

2

Dóeg, einn af þjónum Sáls, sagði konungi að prestarnir hefðu aðstoðað Davíð við að flýja. Sál skipaði fyrir að þeir yrðu líflátnir. Dóeg einn, hlýddi skipunum konungs.

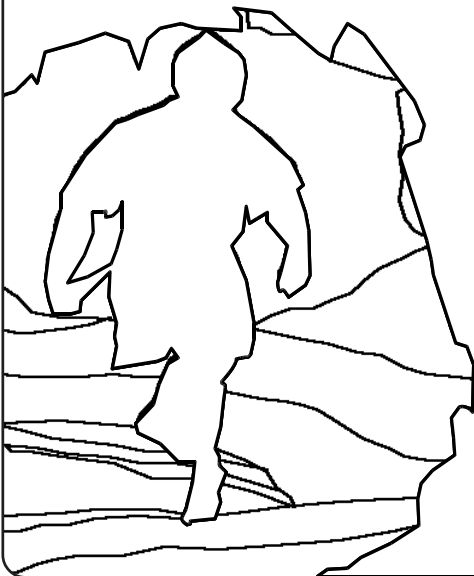
3

Hann drap áttatíu og fimm presta og fjölskyldur þeirra á grimmdarlegan hátt með sverði sínu. Þetta var hræðilegt níðingsverk.

4

Dag nokkurn, er Sál var að elta Davíð, gekk hann inn í helli þar sem Davíð og menn hans höfðu falið sig. Sál var einn síns liðs.

5

Davíð hefði auðveldlega getað drepið Sál í hellinum.

Þess í stað kraup hann niður og klippti bút af flýk Sáls með skörpum hnífi sínum.

6

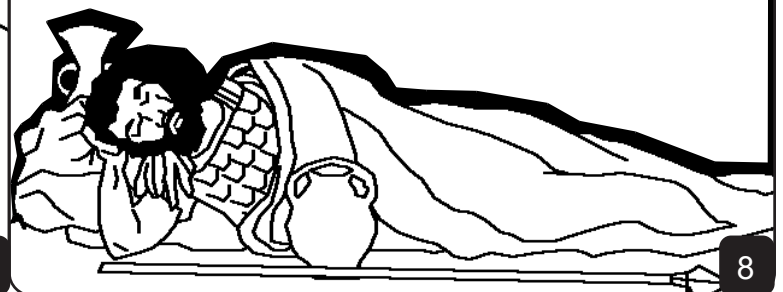
Þegar Sál var að fara, kallaði Davíð til hans og sagði,

"Þar sem ég klippti aðeins bút af frakkahorni þínu, en drap þig ekki, getur þú séð, að í mér býr hvorki illska né mótþrói..."

7

Sál kvaðst sjá eftir að hafa reynt að gera Davíð mein. En ekki leið á löngu þar til hann fékk eitt reiðiskastið í viðbót, og sendi þrjú þúsund manna herlið til að drepa hann. Nótt eina, á meðan hermennirnir sváfu, læddust Davíð og Abísái, einn af hermönnum hans, inná tjaldstæðið þar sem Sál var sofandi.

8

"Í dag hefur Guð fært þér óvin þinn upp í hendurnar," hvíslaði Abísái. "Láttu mig nú reka hann í gegn með spjótinu og ofaní jörðina, og ekki mun ég þurfa að leggja til hans tvisvar."

9

Davíð mótmælti því. Hann tók spjót Sáls og skjólu, og fór leiðar sinnar. Davíð hrópaði frá hæð nokkurri í fjarska, svo Sál heyrði til hans. Enn einu sinni var Sál ljóst að Davíð hefði getað drepíð hann.

10

Er þetta skeði hafði Samúel dáið. Hann var spámaður Guðs sem Guð hafði notað til að smyrja Sál fyrst, og síðan Davíð sem konung Ísrael. Þegar Filistar réðust á Ísrael, gerði Sál hræðilegan hlut, eitthvað sem ekki var Guði þóknanlegt.

11

Hann skipaði særingakonu að kalla fyrir sig á Samúel, úr stað hinna dauðu. Þá um nóttina, barst skeyti til Sáls.

12

"... Drottinn hefur yfirgefið þig, og er orðinn óvinur þinn. Drottinn hefur tekið konungdóminn úr höndum þér og gefið hann nágranna þínum, það er, gefið hann til Davíðs. Á morgun munt þú og synir þínir, vera hjá mér. Og Drottinn mun gefa her Ísraels í hendur Filista." Þegar Sál heyrði þetta, varð hann frá sér numinn af hræðslu.

13

Filistar börðust á móti Ísrael, og Ísraelsmenn flúðu. Filistar drápu syni Sáls, þar á meðal Jónatan, hinn góða vin Davíðs.

14

Sál var alvarlega særður af bogamönnunum. Þá sagði hann við skjaldbera sinn, "Drag þú sverð þitt og þrýstu því í gegnum mig, svo að þessum illmönnum takist ekki að myrða mig og misþyrma." Skjaldberinn fylltist hræðslu, og tók ekki skipun hans. Sál tók sér sverð og féll á það.

15

Er Filistar fundu lík Sáls og sona hans, hengdu þeir þau upp á vegg í borg einni sem þeir höfðu hertekið í Ísrael. Nokkrir hugrakkir Ísraelar tóku líkin heim, brenndu þau, og jörðuðu síðan jarðneskar leifar þeirra í Ísrael.

16

Pegar þessar hræðilegu fréttir bárust Davíð, varð hann sorgbitinn og táraðist og fastaði til kvölds til minningar um Sál, Jónatan son hans, og fólk Drottins, því þeir höfðu fallið fyrir sverðinu.

17

Þó svo að Sál hafi reynt að drepa Davíð, þá virti Davíð Sál, sem hinn smurða af Guði til dauðadags. Nú heiðraði Guð Davíð, og gerði hann að konungi, í stað Sáls.

18

Davíð konungur (fyrri hluti)

Sögu þessa úr heilagri ritningu, biblíunni,

er að finna í

Fyrri Samúelsbók 24-31,
Síðari Samúelsbók 1-2

"Pegar orð þín ljúkast upp, ljóma þau."
Sálmarnir 119:130

Guð veit að við höfum öll gert rangt af okkur, sem hann kallar synd. Hegning syndarinnar er dauði.

Guð elskar okkur svo mikið að hann sendi son sinn, Jesú, til að deyja á krossi til að borga fyrir syndir okkar. **Jesús lifnaði á ný** og fór aftur til himnaríkis. Nú getur Guð fyrirgefið syndir okkar.

Ef þú vilt snúa baki við syndum þínum, segðu þá eftirfarandi til Guðs: Góði Guð, ég trúi að Jesús hafi dáið fyrir mig, og komið svo aftur til lífs. Ég bið þig nú að koma inni líf mitt og fyrirgefa syndir mínar, svo ég geti öðlast nýtt líf og verið með þér alla eilífð. Hjálpaðu mér að lifa fyrir þig sem Guðs barn. Amen

Lestu biblíuna og talaðu við Guð á hverjum degi!